



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

תובעת

ד. פורת וא. רינצקי

בְּעִנְיָנֵי: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד

נֶגֶד

1. מונדייר בן קאסם בד"ר

2. מוזהר בן קאסם בד"ר

3. שADI בן קאסם בד"ר

נאשימים

ע"י ב"כ עו"ד א. פלדמן וא. יריב

אָזֶר-דִּין

1

2

3 האם זהו סיפורם של שלושה אחים, ערבים מכפר קאסם, שהגורל התאכזר להם
4 בטילו עליהם גזירת חסיכה מוחלטת מאז לידתם, ואשר מתוק שאיפה להוכיח
5 לעולם הפקח את כישוריהם וכשרונותיהם יוצאי הדופן, ומתוק לכידות של הגורל
6 המשותף, עסקו במשך שנים בטוחה רחב של עבירות, שחלקן נחשבו על ידם כמעשי
7 קונדס והתרבבות וחלקן היו עבירות מרמה מגוונות, שנעשו לשם השגת רוחחים
8 ותוק ניצול הידע שלהם בתחום הטעkomוניקציה?

9

10 או שמא זהו סיפורם של שלושה אחים, עיוורים מלידה, תושבי כפר קאסם,
11 שהעדיפו להפנות את יכולותם המופלאות בתחוםם רבים ואת כשרונותיהם
12 בתחום הפלילי תוך שהם הולכים ונגררים אחר האת הדומיננטי (נאש מס' 1)
13 לאפיקים הלא נורמטיביים ומתוק תחושת שכرون הצלחתם, משאים נטפסים
14 בקהלתם במשך מספר שנים, הולכים ומשכילים את שיטותיהם, תוך שהם בזים
15 ורומים זכויותיהם של אחרים, והכל מתוק בצע כספ?

16

17 בטיעוני הצדדים לעונש הדגשה ההגנה את עיקרי הסיפור הראשון, תוך הדגשת
18 עיוורונם ותחושים הקיפוח שלהם, כמו גם תחשותם על העוול, שנגרם להם בהיותם
נרדפים במשך שנים על ידי רשות המדינה, שצבעה את מעשיהם בצבע שחור-דמוני.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 ההגנה הדגישה בכך את חוסר הצדק שבמלחמה בין החזקים (הרשויות האכיפה
2 למייניהן), לרשותם עומדים כל האמצעים, כמו האזנות סתר לאורך שנים, צווי
3 חיפוש ומעצר, דרכי חקירה מגוונות, בין החלשים, הינו, שלושה אנשים מוד
4 צעירים, בחלקים קטינים, שחולשתם התעצמה עקב עיוורונם והיותם ערבים.
5

6 לעומת טיעון זה הדגישה התביעה את העובדה, שתיכוןם של הנאים, שעזר
7 לهم להתגבר על עיוורונם וגילם הצעיר, היקשה על המשטרה והتبיעה בגילוי
8 העבירות וכי מטרתם של הנאים לא הייתה רק כדי להוכיח את כשרונם המוחיד
9 אלא מטרה פלילית מובהקת לעשיית רוחחים כספיים על חשבונם של אחרים תוך
10 שכל האמצעים היו כשרים להשגת אותה מטרה.

11 המדינה נאלצה להשקיע משאבים אדירים, כספיים ואחרים, כדי ללווד את
12 הנאים ולהוכיח את אשומתם ו אף לנחל משפט ממושך בשל כפירותם של
13 הנאים.

14
15 שלושת הנאים הורשוו בסדרת עבירות על חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן :
16 "חוק העונשין") ; חוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן : "חוק המחשבים") ; חוק
17 הבזק, התשמ"ב-1982 (להלן : "חוק הבזק") ; חוק האזנות סתר, התשל"ט-1979
18 (להלן : "חוק האזנות סתר") וחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן : "חוק כרטיסי
19 חיוב") , הכל כמפורט בסיפה להכרעת הדין.
20

21 בהכרעת הדין פורטה באריכות המסגרת העובדתית ובה הניסיות, שהובילו לשרשראת
22 מעשי העבירות, שביצעו האחים, ובשלב זה אחזרו עליה בקצרה.
23

24 הנאים הינם אחים, בשנות העשרים לחייהם, תושבי כפר קאסם, שלושתם
25 עוורורים מילידה. שלושת הנאים גדלו ביחד וחלקו ביניהם את מאמציהם
26 להתמודד עם המגבלה הפיזית הקשה, עימה נולדו. עיוורונם של הנאים הוביל



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

אותם לעיסוקים מסויימים, בהם לא היה זה מכשול עבורם. עיסוק שכזה היה עלם הטלקומוניקציה.
מסלול חיים של הנאים, בדגש על נאים מס' 1, נסב סבב עולם הטלקומוניקציה. הנאים, במיוחד נאים מס' 1, רכשו באופן עצמאי ידע נרחב ביותר אודוט עולם התקורת (הנשן ומוועל באמצעות מחשבים ורכיבים ממוחשבים), והיו בקיאים במידה נרחב ביותר של היבטים, הקשורים באופן פועלן של מרכזיות תקשורת וטלפונים, מכשירי טלפון שונים, וכך נלווה למרכזיות טלפונים, למשל, מערכות R.V.I. (מערכות "קולון", תאים קוליים).

הנאים פיתחו ידע נרחב בתחום המחשב (בבעלות נאים מס' 2 אף הייתה בשלב מסוים חנות מחשבים, בה היה פעיל גם נאים מס' 1), ועשו שימוש גם בראשת האינטרנט ובמארגני מידע ממוחשבים שיתופיים (דוגמת מערכות S.B.B.). במרוצת הזמן, שילבו הנאים את הידע, שרכשו בתחום הטלקומוניקציה ובתחום המחשבים, והחלו להשתמש בו, שלא כדין, לריגוף רוחחים. מעשייהם של הנאים נשענו, בעיקר, על ניצול פרצות אבטחה במחשיבי מערכות תקשורת שונות לשם גրיפת ממון והשגת טובות הנאה אחרות, ואולם לא התמצאו אך ורק בזאת.

השימוש הנרחב, שעשו הנאים במערכות תקשורת בכך לבצע מעשי עבירה התבטא בקשה נרחבת ביותר של תכליות שונות, שנמצאו על ידי הנאים לאותן מערכות. הנזרת העברייןית הפשטה ביותר, הייתה הפעלת מכשיר הטלפון בה"מ"סורי" של ביצוע שיחות טלפון לצרכים עבריים שונים. הנאים נהגו לבצע אינספור שיחות בכל יום, תוך ניצול יכולותיהם המיוחדות לשנות את קולם, מבטאים וטונם דיבורים, ובחילקו התחזו לעובדי מדינה ולעובדים של חברות שונות, כדי להשיג את מובוקשם – בדרך כלל, מידע וסיסמאות מחשב על מנת שאלה יסיעו להם לפרוץ את מנגנוני האבטחה של מחשיבי מרכזיות תקשורת שונות.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפּוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

במקרים אחרים, ופעמים רבות, כאשר לא קיבלו את מבקשם, השתמשו הנאשמים במכשיר הטלפון בכספי להטריד ולאיים על אזרחים, בהם עובדי חברות תקשורת, תוק ניבול פיהם והשמעת אינומים שונים. בין המתווכמות שבשיטות, בהן ניצלו הנאשמים את עולם הטלקומוניקציה, לצורך מטרותיהם הפליליות, הייתה חירה למחשי מרכזיות טלפוניים ושינוי הkazaות קומי טלפוניים. מניפולציות אלו אפשרו לנאים, בסופה של תחילה, לבצע אינספור שיות, שלא על חשבוןם, תוק פגיעה כלכלית בבעלי הקווים החוקיים, בחברת "זק", בחברות תקשורת בינלאומיות ובחברות תקשורת סלולרית.

דוגמה מובהקת לשיטה זו, אשר נשאה אופי "עסקי" והניבת, נראה, רווחים כלכליים גדולים, מהוות "פרשת גלי צה"ל" (פרט אישום מס' 23, אליו נלווה גם פרט אישום מס' 39, בעניין זיוף פקדון בית המשפט), פרשה אחת מניי רבות בהן הורשע נאשם מס' 1. בפרשא זו קשור הנאשם קשור עם תושב הרשות הפלסטינית בשם אבו עלא ועם אחרים בכספי להקים ולנהל מרכזית טלפוניים פיראטיות, אשר מכרה שירותים תקשורת טלפון לעדדים בארץ ובחו"ל. שיטת הפעולה, בהקמת המרכזיה ובהפעלה, כללה הזמנה של חמישה קומי טלפון לצריף במתחם פרדס אבו סיף ביפו, תוק שימוש בפרטיהם האישיים של אזרחים חפים מפשע. שניים מאותם קווים נוטבו, שלא כדין, למחשב המרכזית של "גלי צה"ל" ביפו, תוק שהנאשם פורץ אותו ומבצע ניתוב זה. ניתובם של קווים אלו אפשר ללקוחות המרכזית לבצע שירותי טלפון על חשבון "גלי צה"ל" וגורמים אחרים. פעילותה של המרכזית הפיראטית זו הניבה לנאים, אשר היה מנהליה הבכירים וה"МОמחה הטכני" בניהולה, רווחים כלכליים עצומים, זאת לפי הودאותו הוא בהזנת הסתר.

בשלב מסוימים, נחשפה הפעולות העבריריות, ושותפו של הנאשם, אבו עלא, נעצר על ידי משטרת ישראל. בשלב זה נרתמו נאים מס' 1 ו-2, אשר חשו, כי אותו אבו עלא יפללים, למאץ קדחתני להביא, במרמה, לשחררו בערבות, בכספי שיכל להימלט בחזרה לשיטה הרשות הפלסטינאית. אותו מאץ הניב פרי והשיג את



בֵּית הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 התוצאות המקוות, זאת על ידי זיוף חותמת של סניף בנק הדואר ברמת גן על גבי
 2 שובר פקדון לשחררו בערבות של ابو עלא (שובר שנייתן כדין, בעקבות החלטת בית
 3 משפט השלום בתל אביב יפו, לשחררו בערבות, תמורה הפקדת סך של תשעים אלף
 4 ש"ח). זהה אך דוגמה לקרה בו חרגה פעילותם העבריינית של הנאים לכדי
 5 מעשים של זיוף מסמך رسمي, בנסיבות מחמירות, שימוש באותו מסמך, קבלת
 6 שחררו בערבות, במרמה, של ابو עלא ושיבוש מהלכי משפט.
 7

8 במקומות אחרים ניכסו לעצם הנאים, תוך כדי חדרה למחשב שבמרכזיות
 9 "בזק", קוו טלפון, שלא כדין, בהם עשו שימוש שוטף, בהיקף נרחב ביותר. בעבר
 10 שירות בזק אלו לא שילמו הנאים כלל. דוגמה נוספת לפעולות הינה חדרה
 11 לתיבות קוליות של אנשים פרטיים, האזנה להודעות השונות, שהושארו בהם
 12 (ולעתים ניצול המידע הניל למטרות "עסקיות") ובמקומות מסוימים אף שינוי
 13 הודעות הפתיחה, שהושמעו בהן.

14 בין החדרות לחומר מחשב, צוין, שהנאים השתמשו בשירותים של "קוויים
 15 יrokes" (קווי 177 ו-800), במסגרת המתקשר איננו מחויב בתשלום השיחה,
 16 וניצלו פרצות אבטחה במרכזיות הממוחבות, כדי להוציא דרכם קו חיוג ליעדים
 17 שונים בארץ ו בחו"ל.

18 לצד עבירות אלו, הורשו הנאים בעבירות רבות של הטרדה לפי חוק הבזק,
 19 הדחת עדים, התחזות לעובדי מדינה ולאנשים פרטיים ונאים מס' 1 אף הורשע
 20 בסחיטה באזמים של מנהלי חברת "דיגיטל", מהם דרש לקבל קו טלפון, לחיוג
 21 חיים (פרט אישום חמישי).
 22

23 אם כן, התשתית העובדת בפרשה זו, מגוללת סיפורו מעשה, אשר במרקזו נאים,
 24 שניצלו את היכולות העמוקה עם עולם הטלקומוניקציה וטוו מסביבה רשת
 25 עברייןית נרחבת, מותחכמת וחובקת עולם. חלקו של כל אחד מהם היה שונה,
 26 בהתאם לאישותו, כאשר נאים מס' 1, שהוא השני בסדר לידתם, הוא הדמות
 27 הדומיננטית המובילה והאחרים נגזרים אליו, נאים מס' 2 במרקץ וביתר מזה של



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 נאש מס' 3, שניסה להידמות לשני אחיו הגדולים, שבמובנים רבים פעלו כתאומים
 2 סיאמיים.

3 בהכרעת הדיון קבעתי, כי אין לראות בנאים עבריני מחשב מובהקים, כפי
 4 שהצטירו הללו בתקורתם, אלא כנוכלים, שניצלו את יכולותיהם בתחום
 5 הטלקומוניקציה כאשר המחשב הוא אינציגנטלי, אף כי חיווני לביצוע העבירות.
 6 בטיעוני ההגנה ואף בדברי הנאשימים עצם, התקבלה גישה זו של בית המשפט
 7 והורחבה, על פי פרשנות ההגנה לכוונים נוספים.

8
 9
 10 אביא להלן את עיקר טיעוני הצדדים לעונש.
 11
 12
 13
 14 **טיעוני התביעה לעונש** 3.

15 התביעה מבקשת למצות עם שלושת הנאשימים את הדיון, כאשר נגד הנאשם
 16 הדומיננטי, נאש מס' 1, מבקשת התביעה להטיל עונש מאסר בפועל ממושך (בן
 17 "שתי ספרות", בטענותה), עונש מאסר על תנאי וקנס כספי גבוה (אשר יתחשב
 18 בנסיבות הכלכליים והעיקיפים, שנגרמו כתוצאה מעשי הנאשם). אף על
 19 נאש מס' 2 מבקשת התביעה להטיל עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
 20 את נאש מס' 3, אשר היה קטן במועד הגשת כתב האישום, מבקשת התביעה
 21 להרשייע, הגם שחלקו בפרשה היה קטן יותר מזה של אחיו, ואף לגזר עליון עונש,
 22 אשר יכול מאסר בפועל. לחיזוק בקשה, שטחה התביעה בפני בית המשפט מסכת
 23 ארכאה של נסיבות לחומרה, שיקריהו יפורטו להלן:

24 מדובר בפרשה ייחודית בנוגע למחשב, וזהי למעשה הפעם הראשונה,
 25 שנידונו בארץ עניינים של הנאשימים בעבירות מחשב, שמטרתם העיקרית הייתה בצע
 26 כס. לטענת התביעה, חדשות המקרה לא אפשרה להציג בפני בית המשפט רף
 27 עניישה בעבירות דומות. אמונם צורפו על ידי הצדדים גורי דין בעבירות מחשב, אולם,



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 לנוכח האבחנה הברורה לעניין מטרת העבירות בנסיבות זה, אין ללמידה דבר, לטענת
2 הטענה, מן העונשים הקלים, שנגזרו על אותם נאשמים. גזרי דין אלו, לגישת
3 הטענה, יפים לענייננו לא לבחינת העונש הראוי, כי אם ליחס החומרה הרבה,
4 שמשווים נגד עיניהם בתי המשפט, בכל הנוגע לעבריותם המוחשבים והסיכוןים
5 הפוטנציאליים, שזו מציבה נגד החבירה.

6

7 ב. יש לשקל לחובת הנאשמים אף את ריבוי העבירות והתמיכותן על פני שנים מספר,
8 כפי שהדבר בא לידי ביטוי בכתב האישום ובהכרעת הדין.

9

10 ג. בהקשר זה ציינה הטענה, כי יש לייחס משקל לחומרה, בעת גזירת הדין, גם
11 לעובדה, שהנאשמים הוזהרו על ידי המשטרה, היו מודעים למשעיהם ולחומרתם,
12 אולם לא חלמו מהם (ואף שיכללו אותם).

13 לטענת הטענה, לא נחה על הנאשמים אימת הדין, ולמרות שהוזהרו לא פעם, לא
14 חששו אלו לצאת נגד גורמי אכיפת החוק ואף ליזל בהוראות בתי המשפט (דוגמת
15 פרשת זיוף פקdon בית המשפט, פרט אישום מספר 39).

16

17 ד. קיימים אינטראס ציבורי מובהק בהרעת עבירות עבירות פוטנציאליים מפני ביצוע עבירות
18 מחשב. ייחודן של עבירות המחשב, קלות ביצוע והקושי הרב באיסוף ראיות נגד
19 העבריינים מחייבים, לדעת הטענה, הרעתה ממשית, אשר יבוא לה בכתב העונש
20 כבד. אפילו בעניינו של נאשם מספר 3 סבירה הטענה, כי אין לראות בגילו הצעיר
21 משום נסיבה מוקלה, לנוכח נפיכות עבירות המחשב דוקא בקרבת קטינים וצעירים
22 והצורך בהרעתה בניו אותה שכבת גיל.

23 ה. הנזק הגדול אשר גרמו הנאשמים, הן באופן ישיר והן באופן עקיף. הנזק הישיר
24 נחלה, לגרסת הטענה, לכמה נדבכים. ראשית – גריפתו של ממון רב על ידי
25 הנאשמים, ממון מהוועה נזק כלכלי ישיר. שנית – גרים נזקים כלכליים ישיריהם
26 לגופים וחברות, שהיו בין קורבנותיהם של הנאשמים, בכלל זה "בזק", צה"ל, חברת
27 "אלונקס", "ערוץ הקניות" ועוד בתי המשפט עצם (בפרשת זיוף פקdon בית



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 המשפט). נזק זה שערכה התביעה, באמצעות ראיותיה, ל佗וח סכומים מינימלי, הנע
2 בין - 1,564,282. ל- 1,999,282. לפ. שלישי, טענה התביעה, גרמו הנאים נזק
3 רב לאנשים פרטיים, זה נזק כלכלי והן נזק נפשי, כאשר התרידו ואימנו על אנשים
4 כאלו או אחרים, כפי שפירטה הכרעת הדין.

5 נזק העקיף, שגרמו הנאים מותמצה הן בהפרת הזכות לפרטיותם של
6 קורבנותיהם, הן בסנקציות טכניות, שנקטו גופים שונים, בצד להתמודד עם מעשי
7 הנאים (דוגמת ניתוקו של מודם התחזקה של מערכת הקולן של אגודה "משכى
8 הנגב") והן בזק עקיף, שנגרם למערכת אכיפת החוק (למשל, בדמות אי היכולת
9 למצות עם عبدالלה אבו זבידה (אבו-עלא), שנמלט לרשויות הפלסטינית, את הדין).

10 לטענת התביעה, לא הבינו הנאים חריטה או למצער, חריטה כנה, על מעשיהם. גם
11 לעניינו של נאש מס' 3, אשר לפי תסקירות קצינית המבחן הביע חריטה כללית על
12 מעשיו, אין לייחס נסיבה מקרים. הסיבה לכך, לטענת התביעה, היא, כי אין מדובר
13 בחריטה כנה מצד הנאים, כל עוד הם שומרים את היכולת לבצע את שלל
14 מעשיהם העבריניים ואיים מסגירים לידי גורמי אכיפת החוק את שיטות הביצוע
15 הייחודיות שלהם.

16 השימוש, שעשו הנאים במכשיר יומיומי ופשוט, כמכשיר הטלפון, בצד לאיים,
17 להפחיד ולהטריד אנשים רבים (למשל – עדי התביעה ארנו ליבוביץ' וו.א.) מהו
18 נסיבה לחומרה מיוחדת, בעניינים של הנאים.

19 הנאים פגעו באינטראס מוגן של הזכות לפרטיות בעבירות מגוונות, ובחונ האזנות
20 סתר, הטרידות ואיומים ועל בית המשפט להגן, באמצעות ענישה מחרירה, על זכות
21 זו של האזנה.

22 התביעה מבקשת לבצע אבחנה ברורה, לעניין עונשו של נאש מס' 1 בפרט אישום
23 מס' 23 ("גַּלְּ צָהָלִי"), מעונשו של עד התביעה יעקב דכה. עד זה, אשר הורשע בבית
24 ט.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1. משפט השלום ונידון למאסר בן שנתיים, טענת התביעה, לא היה (כפי שנקבע
בhcרעט דינו של בית משפט השלום) מנהלה הבכיר של מרכזיות הטלפונים הבלטי
חווקית, והיה נחות מן הנאשם במדרג ההיררכי העברייני. לא זו אף זו – דכה הודה
במעשיו והביע חרטה, ובכך נבדל מן הנאשם. משחוטל על דכה מאסר בפועל בן
שנתיים, בעוון מסגרת עובדתית חמורה הרבה פחות, הרי שעונשו של נאשם מס' 1,
בגין פרשה זו בלבד (אחת מינи רבות) חייב להיות כבד יותר מזה של דכה.
7.

8. הסרבלים המכובנים וההתמכחות של ניהול ההגנה, מחייבים, לטענת התביעה,
9. הטלת הוצאות משפט מיוחדות על ידי בית המשפט.
10.

11. מגבלת הנאשמים מהוות אמנים, לדעת התביעה, שיקול לקולא בעניינים של כל
12. הנאשמים, ואולם איננה יכולה לאוין את הצורך בהטלת עונש כבד, אשר כולל מאסר
13. בפועל, בין היתר, לנוכח העובדה, שאוינה מגבלה היא זו שפתחה את ההזדמנות לביצוע
14. של העבירות הרבות.

15. 4. טיעוני ההגנה לעונש

16. טיעוני ההגנה לעונש מתמקדים הן בנסיבות חייהם הקשות של הנאשמים והן
17. בסוגיות משפטיות, הנסובות סביר רף הענישה הראווי לעבירות השונות בהן הורשו
18. הנאשמים.

19. לטענת ההגנה, קיימות במקרה זה נסיבות מקרים, הוכיחות הקלה בעונשם.
20. באשר לנסיבות האישיות של הנאשמים, המצדיקות הקלה בעונשם.
21. לעונשו של נאשם מס' 1 מבקשת ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו, המגעת לכדי 29
22. חודשים ולגביו נאשמים 2 ו-3 מבקשת ההגנה, שלא יוטל עליהם עונש מאסר בפועל.
23. ואלו הטיעונים לנימוקים לקולא, שייפורטו בקצרה:
24.

25.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

א. עבירות המחשב, בהן הורשעו הנאשמים, אינן עבירות מין הסוג ה"קלאסי", מפניו
 2 נועד להגן המחשבים, אלא תולדה של פרשנות מרחיבת של החוק. ברוח זו,
 3 ובניגוד לטעם הتبיעה, יש לנזר אנלוגיה מעונשו של עבריין מוחשבים מובהק,
 4 כדוגמת ה"אנאלייזר", אהוד טננbaum [ת.פ. (כ"ס) 3709/00 מ"י נ' טננbaum (לא
 5 פורסם)], ואשר נידונו לשישה חודשי עבודות שירות בלבד, ולא להטיל על הנאשמים
 6 מאסר כלל (לא כל שכן מאסר בפועל ממושך, כפי שדורשת הتبיעה). בעוד שאותו
 7 "אנאלייזר" ביקש לפגוע במחשבים עצמם, ולבור על תכליתו הישירה של החוק, הרי
 8 של שהנאשמים ביקשו הינו להקצות לעצם שיחות וקווי טלפון בחינם, מבלתי
 9 פגוע באובייקטים ממוחשבים. דוגמאות נוספות ברוח זו הביאה ההגנה גם לעניין
 10 עונשם הקל של עבריינים, שהורשעו בעבירות נגד מחשב, דוגמאות פרשות גיל-פז
 11 [ת.פ. (חיפה) 8243/97 מ"י נ' גיל-פז, תקדים-שלום, 98(1)] ורפאלי [ת.פ. (ים)
 12 מ"י נ' רפאלי, דינמי-שלום, טז, 862].
 13

ב. בנוסף לכך, עבירות המרומה, בהן הורשעו הנאשמים, אינן בהן את אותה חומרה
 14 המציינת את מעשיהם של הנאשמים ב"תיקי ענק" אחרים, שהובאו לתמוך בטיעוני
 15 הتبיעה. זאת ועוד – הנאשמים עצם לא צברו ממון ולא הציגו לראווה נכסים
 16 ורכיש, אשר העידו על סכומי כסף אדירות, שגוזלו במרמה (בניגוד למשל, לנאים
 17 אחרים, בפרשיות מרמה גדולות).
 18

ג. לנוכח נסיבות חייהם הקשות של הנאשמים יש להקל בעונשם, במיוחד תוך השוואה
 21 לנסיבות האישיות של עברייני המחשבים ה"מובהקים", דוגמת ה"אנאלייזר". בעוד
 22 שטננbaum הפק, גם לאחר הרשותו בפלילים, לגיבור תרבות בזעיר אנפיו, הרי,
 23 שהנאשמים הוצגו בציגור כפושעים מסוכנים ביותר, כ"טרוריסטים", אשר מטילים
 24 סיכון בטחוני על מדינת ישראל. ב"כ הנאים טען בהקשר זה, כי אופן הציגתם של
 25 הנאים אינו נובע מחומרת מעשיהם, כי אם מ"אחרותם" של הנאשמים, שהינם
 26



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 ערבים עיוורים ועננים, החיים בחברה הישראלית, בה הנאראטיב שלט היינו היפוכו
 2 הגמור של דמותם. הסניגור היטיב לתאר את הקשיים הרבים, אשר ניצבים בפני
 3 אדם עיוור בחברה הערבית, תוך שהוא מפנה בין השאר, לעדותו של עמן בדירתו.
 4 באמצעות נסיבות נראות אלו, ביקש ב"כ הנאים להראות, כי מניין הנאים
 5 למשיהם לא היו מנייניהם של פושעים אכזריים וחסרי מORA, כי אם דרכם
 6 הילודתית של נערים מוכי גורל להתמודד עם תחושים הניכור והבדידות הקשות,
 7 שאפפו אותם ועם יחס העוין של החברה כלפים.

8
 9 ד. משקל יתר לזכותם של הנאים יש לייחס גם להזונה השיטית והמומשכת,
 10 שהפעילה המשטרה על קווי הטלפון של הנאים. לטענת ב"כ הנאים, האזנות
 11 אלו (שחלקן, בדיעבד, כפי שנקבע בהכרעת הדין, היו פסולות), מהוות פגיעה קיצונית
 12 בזכויות היסוד של הנאים, אשר אושרה בצוויים שיפוטיים, בין היתר, לאור
 13 הדמיוניות הבלתי מוצקמת, שבוצעה לנאים.
 14

15 טענה מרכזית נוספת, הכרוכה בטענות לעיל, מתייחסת למהלך העניינים הcronologique
 16 של ביצוע העבירות על ידי הנאים. המוקדמת שבבירותה, לטענת ב"כ הנאים,
 17 בוצעה (מן העולה בכתב האישום) עוד בשנת 1995. מדובר, לטענת הסניגור, השתנהה
 18 הتبיעה פרק זמן כה ממושך והגישה נגד הנאים כתוב אישום רק ב-1999?
 19 לגישת עו"ד פלדמן, אי הנקיטה בהליכים משפטיים נגד הנאים, חרף אזהרות
 20 שהזהרו, נתעה בקרבם את התחשוה, כי הצלicho להימלט ממשפט, ולהסווות את
 21 עבירותיהם מעיני גורמי האכיפה. לגרסת הסניגור, למערכת אכיפת החוק, אשר לא
 22 נקטה דבר במשך למעלה מרבע שנים בכך להעמיד את הנאים במקומות (ויש
 23 לזכור, כי היו אך נערים בעת ביצוע העבירות), יש חלק משמעותית בתהליך
 24 התפתחותם של הנאים לכדי עבריינים מומחמים. היבט זה, טוען עו"ד פלדמן, יש
 25 לשקל לכולו, בעת גזירת הדין.
 26



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1. מרבית העבירות בהן הורשו הנאים מתייחסות לאיורים מקרים שבהם בוצעו
2. שיחות חינם בודדות. כבר עתה יצוין, כי עוד בהכרעת הדיון לא התקבלה טענה זו.
- 3.
4. יש להקל בעונשם של נאים מספר 1 ו-3, אשר הורשו בעבירות בודדות של
5. האזנת סתר, בהתייחס לעונשם הקלים של עבריינים שיטתיים בתחום האזנת
6. הסתר. בהקשר זה הזכירה ההגנה את עונשו של רפי פרידן (ארבע שנות מאסר
7. בפועל) [ת.פ. 4586/93, 3172/94 (ת"א) מ"י נ' פרידן (לא פורסם)] ואת עונשו של
8. שותפו לעבירות, חוני מזעקי [ת.פ. 6631/95 (ת"א) מ"י נ' מזעקי (לא פורסם)], אשר
9. נידון לשישה חודשים עבירות שירות.
- 10.
11. נאים מספר 1 שוהה במעצר עד תום ההליכים תקופה ממושכת, שהינה קיצונית
12. ביותר עבור עבירות מסווג של אלו בהן הואשם (טיעון שנשזר גם בהצגת "שונוותם"
13. של הנאים, אשר הוזכר לעיל).
- 14.
15. רצונם של הנאים להשתקם ולנטוש את חי הפשע מהוויה, לטענת ההגנה שיקול
16. נוסף לקולא. בהקשר זה, ציין ב"כ הנאים, כי נאים מספר 2 חזר ללימודיו
17. האקדמיים, וכי נאים מספר 3 אף הוא מבקש למדוד לימודי תרגום, ולהתפרקנס
18. ביישר בעתיד. גם נאים מספר 1, לטענת ההגנה, מבקש לפתח דף חדש, ולהוותיר
19. מאחוריו את דרך חייו הקודמת.
20. בתמיכה לטיעונים אלה הסתייע הסניגור בדברי הנאים עצם ובעדי ההגנה,
21. שכללו את מורתם של הנאים, הגב' זהרה סרסור, את מר נעמן בד"ר, אדם
22. שהתעוור בגיל מבוגר ונעזר רבות על ידי הנאים, מר מאיר זכרייה, שהביא נכונות
23. לקלוט את נאים מס' 1 בעבודה וכן אביהם של הנאים.
- 24.
25. **האמנם אין מדובר ב"עבירות מחשב מובהקות"?**
- 26.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

ב"כ הנאים ביקש למחוק את הדמוניזציה ואת הילת המסתורין, שדבקה בנאים, ולהציגם כנכילים פשוטים, ובכך להסיר את מעטה היוקרה של עבירות המחשב, וזאת בהסתמך על קביעה בית המשפט (עמ' 3 לפרטוקול). עוזי פלדמן טען, כי מטרתו של חוק המחשבים הינה למנוע פגעה במחשבים עצם, באמצעות הטכנולוגיה המיוחדת של מחשבים, ופירט באלו מתודות עברירניות נאבק חוק המחשבים – "... **שימוש בטכנולוגיה הייחודית של מחשבים, הכנסת וירושים, סוסים טרויניים, התערבות במאגרי מידע...**" (עמ' 1988 לפרטוקול). בתמצית, טענה ההגנה, כי הנאים הורשו בעבירות המחשב, אך ורק לנוכח פרשנות משפטית מרוחיבה (ובמשתמע – בלתי טבעיות) של חוק המחשבים על ידי בית המשפט, ולא מושם שמדובר אכן בנאים, שביצעו "UBEIROT MACHB", כפי שמוגדרות ומוגנות בחוק.

טענתו של עוזי פלדמן התמקדה בכך, כי החוק מגן בבסיסו על שיטות מסוימות, בהן מבוצעות עבירות מחשב (אלו הן אותן עבירות המחשב ה"קלאסיות", מהן ביקש ב"כ הנאים לזרור את רף הענישה), ולא כך הוא. החוק לא נועד להילחם אך ורק בשיטות ספציפיות של עבריריות מחשב אלא נועד למנוע מצב, שבו טכנולוגיית המחשב, אשר ניתן לה ביטוי בכל שדות הפעולות המודרניים, תהפוך לכבר לפעולות עברירנית, בין אם המחשב הינו מטרת העבירה (למשל – הרס רשות מחשבים חיונית) ובין אם המחשב הינו אך כלי לביצוע העבירה.

מכל מקום, אין חולק על כך, כפי שאף נקבע בהכרעת הדין, כי טכנולוגיית המחשב, פעמים רבות, איננה המטרה הסופית של מבצע העבירה. גם במקרים רבים של חדירה או שינוי של מאגרי מידע ממוחשבים, מטרת העבריין איננה פגעה באובייקט הממוחשב, אלא אחרת.

לטענת עוזי פלדמן, יש להציג בקצתה העליון של רף הענישה בעבריריות מחשב את עבירות המחשב ה"טהורות" – אלו המבוצעות "כנגד" מחשב. כדוגמה לאותן עבירות, כפי שהזכיר, מצינו הסניגור את פרשת האנלייזר, שהוא, לדבריו:



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1

2 "... משקף את הדמות הנכונה של עבריין מחשבים נועז, של אדם שאין גובל
3 ואין יבשה שהוא אינו יכול לחצות, שבאמת השתמש במידע שלו באותו
4 ערכיים... שליליהם מגן חוק המחשבים, דהיינו מידע, שליטה גם באמצעות
5 נשק וגם באמצעות אחרים, אותו אנליזר הורשע בדיון ונדון ל – 6 חודשים
6 **עובדות שירות...**" (עמ' 1988 ל פרוטוקול).

7

8 לטענת ההגנה, מכיוון שענישתו של טננbaum הייתה קלה ביותר, למורות האמירות
9 הנורמטיביות הקשות, שהוזכרו בגור דין, הרי שבUberot בהן הורשו הנאים,
10 שהין קלות פי כמה מן העבירות, שביצעו טננbaum (ויהן נחבות כ"Uberot" אך בשל
11 פרשנות מרחיבת של חוק המחשבים), הרי שהעונש הרואוי חייב להיות קל עוד יותר.

12

13 אין לקבל טענה זו. מזה שניים מכיר השיח המשפטי בנסיבות שונות של "ערירות"
14 מחשבים", אשר זכו לכינויים שונים, בכללן "ערירות נגד מחשב", ערירות
15 באמצעות מחשב, "מרמת מחשב" וכי [בקשר זה ר' מגל דויטש, "חיקיקת
16 מחשבים בישראל", עיוני משפט כב, 427 – 438, וכן אליעזר לדרמן, "פעילות
17 פסולה המסתיעת במחשבים, ודיני העונשין בישראל", עיוני משפט יג, 499]. עבירות
18 אלו הין قولן "Uberot מחשב" ונבדות זו מזו במטרתו הסופית של המבצע, כמו גם
19 בתפקידו של המחשב בשירותה ביצוע העבירה. בכל סוג העבירות נעשה שימוש
20 בטכנולוגיה הממוחשבת לצורך ביצוע עבירה, אלא שבחלון תכליות העבירה הינה
21 פגיעה באובייקט הממוחשב, בעוד שבחלון מטרת העבירה איננה פגיעה באובייקט
22 הממוחשב עצמו (שכן זה משמש ככלי לביצוע הפעולות העריריות).

23

24 ההקדמה לדברי ההסביר של טיוטה האמונה של מועצת אירופה בנושא פשיעת
25 אינטרנט (הטיוטה אושרה על ידי הוועדה האירופית בנושא פשיעה, CDPC, במהלך
26 המושב ה- 50 שלו, בין התאריכים 18 – 22 יוני 2001, ועתידה הייתה לעלות לסדר
27 היום שלפני ועדת השרים של המועצה, ביום 8 נובמבר 2001, לצורך אישורה



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפּוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

הסופי), מיטיבה להבהיר כיצד הקצב המואץ של התפתחות הטכנולוגיה פותח צוהר נרחב בפני עבריינים פוטנציאליים לשימוש באובייקטים ממוחשבים, בכללם מערכות טלקומוניקציה, כדי לבצע עבודות מסווגים שונים, בהן עבודות שהזמן טרם הולידן, כל זאת מבלי להתחשב אף בגבולות גיאוגרפיים ומדינתיים.

5

6 **“1. The revolution in information technologies has changed society**
 7 **fundamentally and will probably continue to do so in the foreseeable**
 8 **future. Many tasks have become easier to handle. Where originally**
 9 **only some specific sectors of society had rationalised their working**
 10 **procedures with the help of information technology, now hardly any**
 11 **sector of society has remained unaffected. Information technology**
 12 **has in one way or the other pervaded almost every aspect of human**
 13 **activities.**

14

15 **2. A conspicuous feature of information technology is the impact it**
 16 **has had and will have on the evolution of telecommunications**
 17 **technology. Classical telephony, involving the transmission of human**
 18 **voice, has been overtaken by the exchange of vast amounts of data,**
 19 **comprising voice, text, music and static and moving pictures. This**
 20 **exchange no longer occurs only between human beings, but also**
 21 **between human beings and computers, and between computers**
 22 **themselves. Circuit-switched connections have been replaced by**
 23 **packet-switched networks. It is no longer relevant whether a direct**

**בתי המשפט****ב 040250/99****בית משפט מחוזי תל אביב-יפו****13/11/2001****בפני: כב' השופטת רוטלי**

connection can be established; it suffices that data is entered into a network with a destination address or made available for anyone who wants to access it.

3. The pervasive use of electronic mail and the accessing through the Internet of numerous websites are examples of these developments. They have changed our society profoundly.

4. The ease of accessibility and searchability of information contained in computer systems, combined with the practically unlimited possibilities for its exchange and dissemination, regardless of geographical distances, has lead to an explosive growth in the amount of information available and the knowledge that can be drawn there from.

5. These developments have given rise to an unprecedented economic and social changes, but they also have a dark side: the emergence of new types of crime as well as the commission of traditional crimes by means of new technologies. Moreover, the consequences of criminal behaviour can be more far-reaching than before because they are not restricted by geographical limitations or national boundaries. The recent spread of detrimental computer viruses all over the world has provided proof of this reality. Technical measures to protect computer systems need to be implemented concomitantly with legal measures to prevent and deter criminal behaviour.



בֵּית הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 **6. The new technologies challenge existing legal concepts. Information
2 and communications flow more easily around the world. Borders are
3 no longer boundaries to this flow. Criminals are increasingly located
4 in places other than where their acts produce their effects. However,
5 domestic laws are generally confined to a specific territory. Thus
6 solutions to the problems posed must be addressed by international
7 law, necessitating the adoption of adequate international legal
8 instruments. The present Convention aims to meet this challenge,
9 with due respect to human rights in the new Information Society. ...”**

10

11 (טיעות האמנה, כמו גם דברי ההסבר לה, מצויים באתר אינטרנט של המועצה
12 האירופית, המרכז נושא אמנה וסכמים שלה, וכתובתו –
13 <http://conventions.coe.int>

14

15 מאפיינים אלו של פשיעת המחשב לגווניה השונות מחייבים אף את גורמי האכיפה
16 ו את מערכת המשפט להקדים תרופה למכה, ולנסות להתמודד עם חדשנותם של
17 העבריתים.

18

19 לבד מן המאפייניות העובdotiyot של עולם המחשבים והטלקומוניקציה, הן בארץ והן
20 בעולם, ניתן לראות, כי חוק המחשבים, התשנ"ה - 1995 עצמו (להלן – "חוק
21 המחשבים") אינו תומך בטענת הסניגור. סעיף 4 בחוק מגדם דוגמה אחת לעבירות
22 מחשב "mobahkot" (בחן לא בוצע מעשה עברייני בלבד מעבירות המחשב גופא) ומטיל
23 עונש מקסימלי של שלוש שנות מאסר בלבד. לעומת זאת, סעיף 5 לחוק טומן בחובו
24 פוטנציאלי להרשה בעבירות **באמצעות מחשב ("לא mobahkot")** והוא נוקט בגישה



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 מהמירה מבחןת רף הענישה (מטיל עונש מקרים של חמץ שנות מאסר). גם
2 נוסחו של החוק מותאם להתמודדות עם נסיבות משתנות – הן נסיבות טכנולוגיות
3 והן נסיבות עבריינות.
4

5 המסקנה הברורה, העולה מנוסח החוק, הינה הבדיקה ברמות הענישה בין מקרה בו
6 הגורם הנפגע הנו אך ורק אובייקט ממוחשב ולא בוצעה שום עבירה נלוות, בין
7 מקרה בו עבירה המחשב בוצעה, חלק מתוכנית פעללה, לשם השגת מטרה עברית
8 אחרת. במקרה הראשון, רף הענישה הינו מותן יותר (כך מציבע מעשה סעיף 4
9 לחוק המחשבים). לעומת זאת, במקרה השני, רף הענישה יהיה חמוץ יותר (כפי
10 שמצוין סעיף 5).
11 אם כן, בנגד לטענת הסניגור, אותן עבירות מחשב "בלתי מובהקות", שביצעו
12 הנאים, מתאימות לרף הענישה המחייב יותר, שקבע החוק.
13 על אחת כמה וכמה יפה הדבר לעניינו, אשר מדובר בעבירות מחשב רבות, שביצעו
14 באופן שיטתי וממושך ביותר, מותך מניע עברייני, אשר (כפי שציינה התביעה) לא
15 הוכר בעבר בסוג זה של עבירות – בצע ס.פ.
16

17 שיקולים לחומרא 6.

18 בהתייחס למכלול העבירות של שלושת הנאים (השיקולים לקולא ישקלו בנפרד
19 לגבי כל אחד מהם), חלק מהן אין עבירות חמורות כשלעצמם והן מצויות בסמכות
20 בית משפט השלום, חלק מהן נותרו בגדיר ניסיון לעבור עבירות, ניתן לומר,
21 שקיים מרכיבים רבים של נסיבות חמירות, מעבר לקיומו של מרכיב זה בהגדרת
22 חלק מהעבירות (כמו קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, או שימוש במסמך
23 מזוייף בנסיבות חמירות).
24

25 כמוות העבירות והנסיבות לארך שנים, תוך שהן הולכות ומשתכללות, גרים נזק
26 לאנשים ובמיוחד לגופים, ששייערו והיקפו לא הוברר אמנים לבית המשפט, אך
27



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבְּיַבִּ-יִפְּוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 מדברי הנאשם מס' 1 בהאזרות הستر עולה, כי מדובר היה בהכנסות כספיות לא
2 מעות. אין אף לזלול בנזק הנפשי, שנגרם לאותם אנשים, שחדרו לפרטיותם,
3 הטרידו אותם ואיימו עליהם בנסיבות שונות.

4 באשר לכמויות העבירות וההתmeshכותן טוען עו"ד פלדמן, כי אין לזקוף זאת דווקא
5 לחובת הנאשם, שכן המדינה עלתה על עקבותיהם ואף בשלב מסוים זהירהה
6 אותם. המעקב והציתות הממושך איפשרו למדינה לצבור חומר מרשייע ובכך להגדיל
7 את נפח התקיק – דבר אותו ניתן היה למנוע לו, בשלב מוקדם יותר, היו מובאים
8 הנאשםים לדין ובכך היה מושם קץ למסכת העבירות שלהם. הסניגור רואה בכך
9 מכשול ששמה המדינה, בעזרת רשוותיה, לנאים, שאמנם לא שעו לאזהרה בעת
10 שנתפסו לראשונה משהתרשמו, שאין מי שיוכל לרשם.

11 אכן, יש בטעון זה, לכאהר, טעם, במיוחד בנסיבות המיויחדות של עיוורונם,
12 בבחינת "לא תשים מכשול בפני עיוור". יש גם היבט מוסרי למשך תקופת המעקב
13 והציתות אחר אזרחים חשודים בעבירות, שכן המחוקק לא הגביל את אותה תקופה
14 וב בלבד שהוא משרות את המטרת הסופית של לכידת העבריין. יש לגיטימיות
15 לשאלה עד כמה ראוי, שהמדינה תרחיק לכת בההתmeshכות החקירה בעת שמתגלות
16 עבירות שمبرוצעות על ידי החשודים. האם הנזק או הסיכון הנגרם לציבור בתקופה
17 זו מביצוע העבירות איינו שיקול, שיש בו כדי להורות על סיום החקירה או שמא
18 הרצון לתפוס את העבריין בcpf על עבירות חמורות יותר הוא ש策ירק להכתב את
19 משך תקופת החקירה?

20 יחד עם זאת, לגופו של העניין שבפני, מתוך חומר הראיות הרב, שנפרש בפני בית
21 המשפט עולה, כי היה קושי רב בניהול החקירה, שבחלקו נבע מהעדר הערכות
22 הולמת של רשוות החקירה בכל הנוגע לעבירות טלקומוניקציה ומחשבים ובחALKO
23 נגרם מהחידה אותה הציבו הנאשם לחוקרם – חידה שלא נפתרה עד כה
24 בשלהי.

25
26
27



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 עוד עולה מוחומר החקירה, כי הנאים עצם, ובמיוחד נאים מס' 1 ו-2, שפלו
 2 כגוף אחד (גם לפי דבריהם) ידעו אודות החקירה המתנהלת נגדם ואף התבeldo על
 3 כך לא אחת בשיחותיהם המוקלטות. לפיכך, אזהרת המשטרה לא הייתה צריכה
 4 להתרפרש בעיניהם עצימת עיניים לנוכח מעשיהם. מניסיבות פרשת זיווף פיקדון בית
 5 משפט השלום (אישום מס' 39) וההתוצאות לעו"ד אידריס (אישום מס' 38), שני
 6 אישומים הקשורים בנסיבות של ابو-עלא, ניתן לראות, כי הנאים הבינו את
 7 החומרה שבמעשיהם והיו מוכנים לנ��וט בכל פוליה פלילתית, שתרחיק את הזורע
 8 החוקרת מהם.

9
 10 הנאים פלו מtopic תחושת שכرون כוח. אותה תוכנה של נחישות, עיקשות
 11 והתמדה, שזורה להם להצליח בלימודיהם בבית ספר רגיל, Chrif עיורונם, היא
 12 הייתה בעורכיהם בנקודת זמן זו שבחייהם.
 13 בסופו של דבר, טיעו התמשכות העברות ברצף זמן אין בו, לטעמי, כדי לפעול
 14 לזכותם, אלא לחובתם.

15 ב. שיקול נוסף לחומרה הינו הפגיעה באינטראסים מוגנים כמו הזכות לפרטיות.
 16 הסניגור המלומד ניסה בטיעוניו להציג על כך, שאין דין של פורצים וגבאים זהה
 17 מבחינת הענישה לדינים של הנאים שלפנינו, שלא פגעו פיזית ברכושים של אחרים
 18 והחדרה לפרטיותם של אחרים לא הייתה כה גסה ובוטה.
 19 אינני בטוחה, שהצדק עם עו"ד פלדמן. אף כי אין לזל בתחשתו הקשה של אדם
 20 שפרקלו ביתי-מכצרו, גנוו ממו רכוש ופגעו קשות בפרטיותנו, אין לומר, שהחדרה
 21 לפרטיותם של אנשים באמצעות טלkomוניקציה הינה קלה יותר מבחינת תחשותינו
 22 של האדם, שפגעו בקדש הקודשים שלו, במידע המוצפן שלו, שעל מנת לחזור אליו
 23 ביעין זה של המחשב, נדרש שימוש בקדושים. קודים אלה נועד ליצור את התחשוה
 24 הנוחה של ביטחון המידע, תחשוה, שעל פי המסתבר, מותיק זה, הינה אשליה
 25 במרקירים רבים.

26
 27 כבר אמר על כך כב' המשנה לנשיא השופט שלמה לוין כי:
 28



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 "כל מי שפוגע על דרך של עסקוק בזכות לפרטיות של אדם על דרך של האזנת
 2 סתר עשוי לגורם לו נזק בלישוער; הרי בהזנת סתר עשוי העבריין לחדר
 3 לעניינו הפרטאים המכוסים ביותר של אדם ולערער את בטחונו העצמי ואת
 4 שלונות חייו. לעיתים קרובות עשויה פגיעהה של עבירה זו להיות קשה אף
 5 מגיעתה של עבירת התפרצויות, שבה חדר העבריין לבתו או לחצריו של
 6 אדם ופוגע בנכסיו החומריים, לאו דוקא בסודותיו האינטימיים." (בש"פ
 7 4544/94 מ"י נ' יעקב אשלי, תקדים לעילו בפרק (3) תשנ"ד, 1994, עמ' 182).
 8 ואכן, בעולם המפתח של המחשב והטלקומוניקציה, נפרצו פתחים רבים בעולמה
 9 של הזכות לפרטיות ומתקדזו של בית המשפט להגן על זכות זו במשנה תוקף,
 10 דוקא כאשר העבירות הללו חובקות עולם ואין מוגבלות אלא במוגבלות הטכניתה.
 11
 12 לא זו אף זו – עיון בפסקה הישראלית המועטה בתחום עבירות המחשב מצבע על
 13 פער בין האמירות הנורמטיביות החריפות, שימושיים בתאי המשפט, באשר
 14 לאינטרס הציבורי בהגנה מפני עבירות מחשב (עם כל ייחודה ותחכומו, עליהם עומדים
 15 בתאי המשפט), לבין רמת הענישה המתונה, לה זכו אותם עבריינים [בקשר זה רואו:
 16 ת.פ. 3813/99 (י-ם) מ"י נ' **עודד רפאל**, דין-שלום, טז, 862; ת.פ. 8243/97 (חיפה)
 17 מ"י נ' **gil poz**, תקדים-שלום, 98(1) וכן ת.פ. 3709/00 (כ"ס) מ"י נ' **טננbaum** (טרם
 18 פורסם)].
 19
 20 חשש מהותי מאיין כמוهو, במיוחד בשעת גזירות הדין בעבירות המחשב הינו החשש,
 21 שהוא יגרע אמון הציבור במערכות המשפטית, וכפועל יוצא, מהליך דה-פליליזציה של
 22 עבירות המחשב. חשש זה יסודו בעיקר אחד, והוא היחס האוחד, כמעט רומנטי, לו
 23 זוכים "האקרים" ועברייני מחשב אחרים בקרבת חלקיים נכבדים מן הציבור. אותם
 24 האקרים עדיין נתפסים בקרוב רבים (ובהם צעירים לא מעטים) כמעין "פורצי דרך",
 25 בבחינת "רובין הוד", אשר נלחמים במערכות הבירוקרטית ובחברות הענק, ואינם
 26 גורמים נזק לאזרחות הפחות. הבסיס ליחס זה הינו תדמיתם של אותם עבריינים,
 27

חשש מהותי מאיין כמוهو, במיוחד בשעת גזירות הדין בעבירות המחשב הינו החשש,
 שהוא יגרע אמון הציבור במערכות המשפטית, וכפועל יוצא, מהליך דה-פליליזציה של
 עבירות המחשב. חשש זה יסודו בעיקר אחד, והוא היחס האוחד, כמעט רומנטי, לו
 זוכים "האקרים" ועברייני מחשב אחרים בקרבת חלקיים נכבדים מן הציבור. אותם
 האקרים עדיין נתפסים בקרוב רבים (ובהם צעירים לא מעטים) כמעין "פורצי דרך",
 בבחינת "רובין הוד", אשר נלחמים במערכות הבירוקרטית ובחברות הענק, ואינם
 גורמים נזק לאזרחות הפחות. הבסיס ליחס זה הינו תדמיתם של אותם עבריינים,



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפּוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 שאינה توאמת את דמותו הסטריאוטיפית של העבריון ה"קלاسي". פעמים רבות
 2 נדמה, כי מכול הנסיבות המקלות, אשר מאפיינות רבים מעברייני המחשב, ובחן,
 3 בין היתר, עבר נורמטיבי ופוטנציאלי שליקום גבוהה, גברות בשעת גזירת הדין לנאים
 4 הספרטני, על הצורך ההרתקתי ועל עקרון ההלימה.
 5

6 כפועל יוצא, שכראה של המערכת השיפוטית יוצא בהפסדה. אנשים מן השורה, בהם
 7 בני נוער, אשר גילו את הפוטנציאל הבלתי נדל, הטמון בטכנולוגיות מחשב
 8 וטלקומוניקציה, עלולים, ביתר קלות, להתפתחות ולבור עבירות מסווגים שונים,
 9 ולמטרות שונות – לעיתים יהיה מדובר במעשי קונדס, לעיתים במניעים נקודתיים
 10 דוגמת סכסוכים בין אישיים, ועתים – בכדי לגורוט נזקים קשים, חן כלכליים, חן
 11 נזקים פיזיים (דוגמת נגיפי מחשב) והן נזקים בטוחניים. אף אין להתעלם מן הפגיעה
 12 הובטה בזכויות אזרח של קורבנות פרטיים, בדגש על חידרות גלויות וסמיות
 13 למחשביהם האישיים, שהינן פעמים רבות קודש הקודשים שלהם.
 14

15 תוצאה זו, לא זו שאינה רצואה כלל ועיקר, אלא אף זו – עלולה להווציא את העוקץ
 16 מחשיפה וממודעות גברת והולכת באשר לנזקים הפוטנציאליים של עבריינות
 17 המחשבים בעידן האינטרנט והטלקומוניקציה לחברה ולפרט.
 18

19 לפיכך, נראה לי, כי המסר הרاءו לצאת מבית משפט זה בעניין העבירות, שבוצעו על
 20 ידי הנאים, כי כל המשמש באמצעות הטלקומוניקציה למיניהם, אם כדי לפגוע
 21 בזכות פרטיות, או בזכות הקניין של אנשים או חברות, בין שהדבר נעשה מתוך
 22 מטרה לగורף רוחחים או לצורך התרבות, ראוי לענישה מחמירה, אפילו אםנו בעל
 23 עבר פלילי.

24 הדבר נכון לגבי עבירות מחשב "mobekot" ובוודאי נכון לגבי עבירות נוכחות ומרמה,
 25 שהן נועה שימוש במחשב לצורך ביצוען. ענישה מחמירה פרושה, בדרך כלל, ענישה
 26 הכוללת מאסר בפועל.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1

7. נְסִיבּוֹת לְקוֹלָא לְעָנֵנִין הַעֲבִירּוֹת

2

3
4 ב"כ ההגנה עו"ד פלדמן טען בכשרון רב, כי אין להחמיר עם הנאים לפि כל אמת
5 מידה, שכן באשר לעבירות המחשב הם אינם מצויים בסקללה העליונה של
6 היררכיית העבריינים (ולכך התייחסתי בסעיף 5 לגור-הדין). באשר לעבירות המרמה
7 אין לראותם כרבי נוכלים ולפיכך הפסיכה, שעליה מסתמכת התביעה באשר
8 לעבירות המרמה (כגון: ע"פ 2499/97 יוסף טופול נ' מ"י, תקדין עליון 99(2) וכן ע"פ
9 6350/93 מ"י נ' אריה גולדין, פ"ד מט (4), 1) איננה רלבנטית לגבים, באשר
10 לעבירות האזנת הסתר, גם כאן מדובר במספר מועט של עבירות ולפיכך אין לאמץ
11 את גור דין של פרידן (ע"פ (ת"א) 4262/98 רפי פרידן נ' מ"י, תקדין מוחזוי 99(2)
12 (3708) כהולם את נסיבות המקירה הנוכחי.
13

14

15 אכן, באשר לעבירות המרמה והازנות הסתר יש צדק בטיעונו של עו"ד פלדמן.
16 פרידן ומוזקי, שביצעו ב欽יניות עשרות עבירות של האזנות סתר, שהיו בתחום
17 עיסוקם, זכו גם הם להתייחסות שונה בגורירת דין – מאربע שנות מאסר בפועל
18 (לפרידן) לביצוע 6 חודשים שירות (מוזקי). נוכלים ורמאים בהיקף בינלאומי
19 כמו לרנר, פרושינובסקי, טופול, גולדין ואחרים, אכן נשלחו למספר לא מועט של
20 שנים מאחורי סורג וברית. [ראו: ת.פ. 469/97 (י-ס) מ"י נ' צבי בן אריה (גרגורוי
21 לרנר), תקדין-מוחזוי, 98(1); ת.פ. 382/98 (י-ס) מ"י נ' פרושינובסקי (לא פורסם);
22 ע"פ 9391/93 מ"י נ' אריה גולדין, פ"ד מט(4) 1; ע"פ 2499/97 יוסף טופול
23 נ' מ"י, תקדין-عليון, 99(2)].

24

25 יחד עם זאת, על יעקב דכה, שותפו לעבירות של נאים מס' 1 הושתו שתי שנות
26 מאסר בפועל בגין פרשת גלי צה"ל בלבד (פרט אישום מס' 23) [ת.פ. 6688/98 (ת"א)
27 מ"י נ' דכה יעקב (לא פורסם)] ولو היה גור דין זה, כשלעצמם, משמש אמת מידת
בגורירת דין של נאים מס' 1, על פי עקרון האחדות בענישה, היה עלי להטיל על



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 נאשׁם זה שנאות מאסר מרובות אֲפִילוּ הַיִתִי יוֹצָא מִן הַהַנֶּחֶת, שְׁהַנֶּחֶת אֶת הַשׁוֹפְט
2 שָׁגַּר אֶת דִּינּוֹ שֶׁל דָּכָה, שְׁחַלְקָו בְּפִרְשָׁה זו הִיה מְרַכְּזִי.

3
4 מאחר שמדובר בעשרות רביות של עבירות, מִן חִמּוּרוֹת בַּיּוֹתְר וּמִן קָלוֹת מְהֻן, קָשָׁה
5 לְכָמְתָה אֶת רַמְתַה הַעֲנִישָׁה בְּהַתְּאֵס לְפִסְיָקָה, שְׁהַוְשָׁה, אֶם בְּאֲמָצָעָות הַתְּבִיעָה וְאֶם
6 בְּאֲמָצָעָות הַהֲגָנָה.

7 על בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְהַתִּיחַס לְנַאשְׁמִים, וּבִמְיוֹחָד לְנַאשְׁמָם מס' 1, שְׁהִיָּה הַרְוחַ הַחִיָּה בְּכָל
8 הַפִּרְשָׁה, על פִּי מְכֹלֶל הַעֲבִירּוֹת. לֹא רַק כְּעַבְרִינִי מַחְשָׁב, וְלֹא רַק כְּנוֹכְלִים וּרְמָאִים,
9 וְלֹא רַק כְּמַבְצָעִי הַאוֹנוֹת סָתָר, אֶלָּא כִּמִּי שְׁלָא בְּחָלוּ בְּשׁוֹם אֲמָצָעִי כִּדְיַי לְהֹזְכִּיאָה לְפָועָל
10 תּוֹכְנִוּת, שְׁנַרְקְמוּ עַל מִנְתָה לְהַבְיאָה לְמִיצְיָה הַיְכוֹלָות שְׁלָחָם בְּתְּחֻום הַתְּקִשּׁוֹת, בּוּנִין
11 שְׁהִיא תְּקִשּׁוֹת מִילּוּלִית רְגִילָה בְּתֵלְפּוֹן, שְׁחַלְקָה נָעֲשָׂה בְּמַתְּקַשְׁתִּים שְׁפִתִּים כִּדְיַי לְהַשִּׁיג
12 מִידָּע וְשְׁחַלְקָה נָעֲשָׂה בְּאוֹיְם וּבְהַטְּרוֹדּוֹת עַל מִנְתָה לְהַפְּחִיד וּבְמִידָּת הַאֲפָשָׁר לְהַשִּׁיג
13 מִידָּע, וּבֵין שְׁהִיא בְּתְּקִשּׁוֹת בֵּין מְרַכְּזִות (תוֹךְ שִׁימּוֹשׁ בְּמַחְשָׁבִים שְׁלָחָן) – כָּל זֹאת
14 תְּמוּרָת בֶּצֶע כָּסֶף. אָכוֹן, בְּמַהְלָך בְּיַצְוָע הַעֲבִירּוֹת וְתוֹךְ כִּדְיַי הַשְׁתְּלָשׁוֹתן וְהַתְּפַתְּחוֹתָן
15 הַיּוֹעֲבִירּוֹת, שְׁנַעֲשׂוּ לְצָורָךְ סִיפּוֹק יְצָרִים שׁוֹנוֹנִים, גַּם אִם לֹא הִיָּה שְׁכָר בְּצִידָן, וְאִין לַיְלָה
16 סִפּוֹק, שְׁחַלְקָה מִן הַנְּאַשְׁמִים שְׁהַטְּלָפּוֹן שִׁימָשׁ לָהֶם לֹא רַק
17 לְפָה אֶלָּא גַּם לְעִינִים.

18
19 בסִכּוֹמוֹ של דבר, אַיִּינִי רֹואה את מְכֹלֶל הַעֲבִירּוֹת עַז בְּעֵין עַם בְּיַד הַנְּאַשְׁמִים אֲשֶׁר
20 נִיסָּה לְפִי מִיטָּב כְּשָׂרְנוּן לְצִבּוּעָת מַעֲשֵׂיהֶם בְּצָבָע קָלִיל מְשָׁהוּ.

21
22 הַנְּאַשְׁמִים גַּרְמוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְתְּהֻשּׁוֹת קָשָׁוֹת בְּקָרְבָּןְטוּתֵיהֶם, הַסְּבוּ נִזְקִים גְּדוֹלִים
23 לְחַבְרוֹת שׁוֹנוֹת, שְׁבַתְּחֻבָּה וּבְמְרָמָה קְבַּלְוּ בְּאֲמָצָעָות שִׁירְוָתִי טְלָפּוֹן מְבָלִי לְשָׁלָם
24 עֲבוּרָם, הַבִּיאוּ לְבַרְיָהָתוּ שֶׁשּׂוֹתָף עִקָּרִי לְמַעְלָלֵיהֶם לְשְׁטָחִי הַרְשָׁוֹת הַפָּלְשִׁתִּינִית
25 (פְּרִשְׁת גַּלְיל צָהָ"ל), זְרַעַו בְּהַלָּה וּחְרֵדָה בְּקָרְבָּןְטוֹת תְּקִשּׁוֹת, שְׁחַשׂ חִסְרָות אֲוֹנִים
26 לְנוֹכָח מַעְלָלֵיהֶם.

27



בתי המשפט

040250/99 ፩

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

13/11/2001

בפני: כב' השופטת רוטלווי

1 יחד עם זאת, יש לראות את חומרת מעשייהם על רקע מוגבלותם ועל רקע הנסיבות
2 האישיות של כל אחד מהם בפרט.

8. שיקולים אישיים לקולא

7 **מוגבלותם של הנאים** - הגם שעיוורונם של הנאים תרם במידה מרובה
8 להתפתחות היכולות המיוחדות שלהם, שהביאו אותם לעבר את העברות, לא ניתן
9 להתעלם מוגבלות זו כשייקול להקלה בעונשם ولو מהטעם, שלילת חרות עבורה
10 היא מכח קשה יותר מזו הנגזרת על הרואים.
11 שלילת חרות היא כפולה: הוא בהעדר אותה חירות האינהרטית לעיוורונו והוא בהעדר
12 חירות נוספת בעת הכליה והוא חירות התנועה המוגבלת שבעתים בכלל לגבי מי
13 שאינו יכול לנوع בחופשיות.

15 את עולמו של העיוור היטיבו לתאר לא רק הנאשימים עצם אלא גם עדי האופי,
16 המורה גבי זהרה סרסור, שתיארה אילו מאמצים אדירים היו צריכים הנאשימים
17 להשקייע כדי להצליח בועלם של הפקחים ועל מנת שלא יהפכו ל"חווטבי עצים
18 ושואבי מים" (או למקבצי נדבות, כהגדרת נאש מס' 1 בדבריו האחרונים לעונש)
19 וכן העד בDIR נעמון, שהתעוור בגיל מבוגר ומספר כיצד הנאשימים עזרו לו ליצאת
20 מהדיכאון בו היה שרוי יעקב אסונו ולראות נקודות "אור" במצבו.
21 גם האב, שהתבטא בכאב רב אודות ילודותם של בניו כילדים עיוורים בכפר ערבי,
22 שבו נתפס העיוור כנחות, היטיב לתאר את סבלם של ילדיו לנוכח הוצאות ילדים
23 אחרים, שראו בהם קרבן קל, בדומה לתיאור, שמסר נאש מס' 1 אודות מצבו בבית
24 המעדן כעיוור, חסר יכולת להגיב להוצאות מצד הסובבים אותו.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 עיוורונם של הנאים יש בו, איפוא, לטעמי, משומ שיקול נכבד להקל בעונשם, בכל
 2 הקשור לשילת חירותם. יחד עם זאת, אין בו כדי לאין את כל שיקולי החומרא
 3 האחרים.
 4 שיקול זה אינו רק שיקול של מידת הרחמים אלא הוא בהחלט מהו שיקול של
 5 מידת הדין, שהוא יש לשקלל במנין השיקולים האחרים.
 6 לפיכך, רף הענישה שיקבע בעניינים אינו זהה לurf הענישה ההולם את מעשו של
 7 נאש אחר, שאינו מוגבל בנסיבות.
 8

ב. גילם של הנאים

10 כל הנאים הינם אנשים צעירים, בני 24, 25 ו-20, בהתאם לסדר כתוב האישום.
 11 אחד מהם, נאש מס' 3, היה קטין בעת ביצוע העבירות ובעת הגשת כתוב האישום
 12 ואת דינו יש לגוזר על פי המקובל ביחס לקטינים על פי חוק הנוער (שפיטה, ענישה
 13 ודרבי טיפול) תשל"א-1971.

14 מתוקף החוק אף הוגשו תskיריהם לגבי נאים 2 ו-3.
 15 חלק לא מבוטל מן העבירות בוצע ב-1995 ו-1996, ככלmr, בעת שהנאים 1
 16 ו-2 היו רק מעט לאחר סוף הבגרות.

17 ככל שרטטם האינטלקטואלית הייתה גבוהה מאד ביחס לגילם נראה, שנסיבות
 18 חייהם ונסיבותם לא נתנו בידם כלים נאותים להתמודד עם עיוורונם ולנצל את
 19 כשרונותיהם על מנת לנתקם לאפיקים נורמטיביים.

20 הגם שהושטה להם יד מברכת בדומהה של המורה גבי זוהר סרסר, שהופיעה
 21 עדת אופי, הם לא השכilio לנצל את הפן החיווי שהקרינה עליהם מדומהה
 22 והסתפקו בהישגים הלימודים, שאוותם ניתבו לאחר מכון לדריכים עקלקלות.

23 ייתכן מאד, שבسبיבה יותר תומכת וمبינה היו התוצאות שונות. אין להתעלם,
 24 איפוא, מגילם הצעיר בעת ביצוע העבירות ובמיוחד מעובדת קטינותו של נאש מס' 3
 25 אולם אין ליתן לכך משקל מכריע, כעתירת ההגנה, בכל הנוגע לנאים 1 ו-2.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

באשר לנאים מס' 3 – לגביו מאפשר החוק התייחסות שונה, שכן על פי חוק הנוער (שפייטה, ענישה ודרבי טיפול) תשל"א-1971 (להלן: "חוק הנוער") ניתן אף שלא להרשיינו כלל וזאת על יסוד מערכת שיקולים הקשורה בשאלת שיקומו של הנאשם והשלכות עצם הרשעה על השיקום (ראו: ע"פ 00/2669 מ"י נ' פלוני ואח', תקדין עליון, 2000, 512(3)).

נאשם מס' 3, שעלה בהתסaurus המפורט, שהגיעה קצינת המבחן לנוער ב-25.1.01, לא זכה, בהתאם לסעיפים 11, 12 לחוק הנוער, משום מה, ככל קtiny בישראל, להיות בטיפול שירות המבחן מאז שנפתחה חקירה בעניינו, דבר המחייב חקירה ובדיקה ברשויות. בכל זאת, ניצל הנאשם את כוחותיו הפנימיים ועבר תהליך של שיקום עצמי, זאת חרף תנאי מעצר בבית מוגבלים וממושכים.

במהלך המשפט הוא סיים בהצלחה את מבחני הבגרות, בתיכון רגיל (כמו אחיו), הוא השתתף בקורס העשרה רבים, החל לעבוד כיווץ בפיותח מערכות לעיוורים בبيתו, בשכר, עבור חברה חיצונית, התקבל ללימודים תרגום במכללת בית ברל וכן לקורס "ניהול, שיווק ופרסום" במכללה למנהל.

הוא הביע חריטה וצער על מעשיו והתרשםתי, שחריטה זו איננה מן השפה אל החוץ, שכן נלווה מעשים שונים בפועל. יכולתי ללמידה עלייה גם מאופן התנהוגותו במשפט. לתחושתי, לו הייתה בידו יכולת החלטה, אלמלא לא היה נתון להחצז והשפעתו של הנאשם מס' 1, הוא היה מודה כבר לפני שנים בחלוקת בעבירות ומתפנה למצות את יכולותיו בתחוםים נורמטיביים. אלא שהוא נגרר לתוך המשפט הארוך, כשם שהוא נגרר לביצוע העבירות מתוך צורך להזדהות עם אחיו, שכן אם לא היה עושה זאת, היה מוצא עצמו בודד בתוך הסיטואציה המשפחתית הקשה המתוארת היב בפסקיר קצינת המבחן. בדידות זו הייתה כפולה ואולי משולשת: בדידותו של העיוור, בדידותו של העיוור העברי המשכיל ובדידותו של האח הצעיר, שני אחיו הגדולים, שהם גם אחיהם לצרה, מתרחקים ממנו.



בָּתָּי הַמִּשְׁפְּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפְּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 נראה לי, שלו היה זוכה לילויו שירות המבחן בכל אותה עת, ונדרש על פי החוק,
 2 הייתה דרכו לשיקום מהירה יותר.
 3 בעת שעלה על דוכן העדים ניכר היה הקושי שלו לטשטש את האמת, כדי לגונן על
 4 אחיו, שישבו מולו והוא אכן הודה, למעשה, בעת מתן עדותו במרבית העובדות
 5 שבכתב האישום.

6 לפיכך, קטינותו של הנאשם מס' 3, שאינה משמשת חסינות מפני נתינת דין על
 7 מעשיו, יש בה במקורה זה כדי לשמש נסיבה מקלט בעלת משקל רב בבודאי לגוזר את
 8 דיןנו ואני רואה את מצבו באור שונה לחלוتين מזה של שני אחיו, במיוחד של הנאשם
 9 מס' 1, הן באשר לכמויות העבירות וטיבן (פרטיאישום ארבעים, ארבעים ואחד,
 10 ארבעים ושניים, ארבעים ושלושה, ארבעים וארבעה) והן לגבי תלותו הנפשית
 11 באחיו באותה עת, שגרהו אותו לביצוע העבירות.
 12

13 אלא שתסקיר קצינת שירות המבחן איננו כולל המלצה טיפולית הוайл ושרות
 14 המבחן קיבל את הנאים לטיפולו אך זמן קצר לאחר הכרעת-דין וסביר, שנחוץ לו
 15 אבחן פסיכוסוציאלי עמוק יותר והנאים, באמצעות בא כוחו, העדיף לוותר על
 16 זכותו לקבלת המלצה בגוף התסקיר. בעת הדיוון סברתי, כי בהתחשב בעובדת
 17 בגירותו כיום, יש לאפשר לו לוותר על זכותו.

18 יחד עם זאת, שיקילת הlixir שיקומי כלשהו איננה יכולה להיעשות ללא השלמת
 19 התסקיר, שכן נחוץ שיתוף פעולה מצד שירות המבחן.

20 לפיכך, הצעתי היום לנאים מס' 3 ולבא כוחו לשקל מחדש את בקשת שירות המבחן
 21 ואכן נאים מס' 3, באמצעות בא כוחו, הסכימים כי ייערך איבחון משלים ויוגש
 22 תסקיר משלים על ידי שירות המבחן.

ג. הבעת חרטה

26 שלושת הנאים עמדו על הוכחת חפותם ולא נרתעו מהתמכחות ההליך חרף
 27 היותם במעצר ובמעצר בית. התביעה סבורה, לפיכך, שאין בהבעת החרטה



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 המילולית מצדים במהלך הティיעונים לעונש משום נסיבה מקלחת, במיוחד לאור
 2 העובדת, שאיש מהם לא מצא לנכון לשთף את רשוויות אכיפת החוק ברזי ביצוע
 3 העירות, הינו, מהן השיטות, שבחן הצלicho להערים על הכל ולהדור לתוכן מערכות
 4 טלקומוניקציה.

5
 6 מנגד, מבקשת ההגנה להתחשב בחרטה המובעת מצדים בשלב זה של משפטם.
 7 כמובן, שאין דומה הבעת חרטה מיידית המלווה בהודאה אשר יש בה גם כדי לחסוך
 8 זמןנו של בית המשפט להבעת חרטה בשלב גזירת הדין.

9 יחד עם זאת, זכותם של נאשמים למצות את ההליך הפלילי באופן שיביא לזיכויים,
 10 במיוחד כאשר עלו לדין בתקיך זה שאלות משפטיות מורכבות וייחודיות.

11 אכן, הנאשמים לא שיתפו פעולה עם רשוויות החקירה והכבידו על ניהולה ו אף ניסו
 12 לשבשה. אכן הנאשמים לא גלו למשטרת סודם, אם מחמת רצונם לעשות בו
 13 שימוש לגיטימי בעתיד ביעצם לחברות מידע ו אם מחמת שיקולים אחרים.
 14 יחד עם זאת, התרשםתי, כי בשלב זה, לאחר סיום ההליך, וכך אף עלה מתקייר
 15 שירות המבחן, הנאשמים מודעים לחומרת מעשיהם ומתחרטים על הנזק, שגרמו
 16 לאחרים ובמיוחד לעצםם.

17 לפיכך, יש בכך כדי לא לנעל שערי תשובה בפניהם.

18
 19 ד. **השלכת משך תקופת המעצר עד תום ההליכים** (נאשם מס' 1) ומעצר הבית (נאשמים
 20 מס' 2 ו-3).

21
 22 הנאשמים, שבחרו לנשל משפט ארוך, נמצאים מזה זמן רב בתנאים המגבילים את
 23 חרותם כאשר נאשם מס' 1 מצוי במעצר עד תום ההליכים מזה לעלה משנתיים
 24 (ליתר דיוק 29 חודשים מז' 14.9.99) והאחרים במעצר בית, שמנע מהם אפשרות
 25 לנווע, ללמידה ולפתח קשרים חדשים.

26



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפִנֵּי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 משמעות המעוצר, בפועל או בבית, לגבי עיוראים יש בה חומרא נוספת, שכן הכליה
 2 הופכת להיות חיצונית ופנימית. אולם, לו היו הנאים מקרים את ההתקינות,
 3 כדעתם בהכרעת הדין (עמ' 8-9 להכרעת הדין), ניתן היה לזכור את תקופת המעוצר.
 4 אולם, כפי שכבר ציינו בגור הדין זכותם של נאים למצות את ההליך והפסיקה
 5 מחייבת את בית המשפט להתחשב בשאלת המעוצר כשיקול במנין השיקולים. גם
 6 אם אין מפחיתים את תקופת מעוצר הבית מתקופת המאסר עדין יש להתחשב בסבל
 7 הנגרם עקב מעוצר ממושך (ראו: ע"פ 1626/91 **דקה נ' מ"י**, פ"ד מה(5) 76, 80; ע"פ
 8 96/96 **אליאול ובדירה נ' מ"י**, תקדים עליון 97(3) 533).

9 לגבי נאים מס' 1 תנווה תקופת המעוצר מתקופת מאסרו ומישכה ילקח בחשבון
 10 כשיקול להקלת בעונשו בהתחשב בהשלכות, שיש לעיורונו על מעוצרו.

11 בהקשר זה ראוי לציין, כי ראוי מכלול העבירות, מלבד גזורה את הדין בגין כל
 12 עבירה בנפרד (הינו, מתן עונש כולל), הוא במקרה זה מחויב המציאות ויש בו,
 13 ככלצמו, משום הקללה לגבי הנאים, שלא מלאו בכך היה גזורה עליהם תקופות
 14 מאסר ארוכות ואני רואה בכך משום תשובה מסוימת לטיעוני ההגנה באשר
 15 להטmeshות החקירה כנגד הנאים, שגרמה, לדבריה, להצטברות העבירות.
 16 (בעניין העונש הכלול ראו הש' ח. כהן בע"פ 724/76 **אברג'יל נ' מ"י**, פ"ד לב(1) 141,
 17 וכן מאמרה של ד"ר רות קנא: "הנחיות לקביעת גזר הדין בפסקת בית
 18 המשפטים העליון", משפטים, כ"ד, 1994, עמ' 97, 125).

19 לסיום, מעורבותם של הנאים בעבירות איננה זהה. אלמלא נאים מס' 1 אינני
 20 בטוחה, שהנאים היו מוצאים את דרכם לעולם הפשע.
 21 נאים מס' 1 הוא שיזם, דרבן והוליך כל מהלך אפשרי, הן בביצוע העבירות והן
 22 בניהול המשפט ובכך, לטעמי, גרם עול לأخو.

23 נאים זה הוזהר בעבר על ידי המשטרת ואף הורשע בבית משפט השלום במסגרת
 24 הסדר טיעון, בעבירות של התbezות כ אדם אחר, קבלת דבר במרמה ופגיעה בمزيد
 25 בפרטיות, עבירות שבוצעו ב-1997 ואשר בגין גזר דין של הנאים ב-4.5.99 (ת.פ.).
 26
 27



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 5948/98) לשМОנה חודשי מסר מותנה והנה, הרשעה זו לא מנעה ממנה לעבור את
 2 העבירות החמורות שבפרט אישום מס' 39 ב-1.6.99, שגרמו להימלטותו מישראל של
 3 ابو-עלא, שותפו לעבירות בפרשת גלי צה"ל.
 4 נאשם זה הורשע בעבירות רבות ומגוונות בשלושים ואחד פרטי אישום ואני רואה בו
 5 את העבריין העיקרי בתיק זה, שגרר את אחיו לעולם העברייני. האזנה לשיחות
 6 הרבות, שהוקלטו, קריית הودעותיו במשטרת והתנהגותו בבית המשפט, במהלך
 7 שמייעת הראיות מלמדות, מחזקות הנחה זו, שאף באה לידי ביטוי בתוכנם של
 8 תסקيري שירות המבחן.

9
 10 נאשם מס' 2, המבוגר מנאשם מס' 1 בשנה, היה שותף לחלק מעשי אחיו בפרט
 11 אישום 32 (אישום הטבלאות), שהתרחש ב-1997, אישומים עשרים וארבעה ושלושה
 12 וששה (פרשת הקו הלא חוקי), אישום שלושה ושבעה (פרשת קוי 800-1) ולאישום
 13 39 (זיווף הפקdon בבית המשפט) וביצע בעצמו עבירות של התחזות לאחר וקבלת דבר
 14 במרמה (פרשת נתנו זהבי באישום 33), עבירה של חדרה לחומר מחשב וביצוע שירות
 15 בזק ללא היתר (אישום 34 – פרשת רגינה) עבירה של התחזות לאחר וקבלת פרטים
 16 במרמה בדרך זו (אישום 35 – פרשת יריב פאר) והתחזות לעו"ד אידריס (פרט אישום
 17 38) בפני קצין משמרות בבית המעצר.

18
 19 בעבירות החמורות יותר, שנעשו בשותפות עם אחיו, נאשם מס' 1, נראה בעליל, כי
 20 נאשם מס' 2 נגרר למשעים, אם מלחמת הערכת כוחו של אחיו ואם מלחמת סיבות
 21 אחרות. לא היו לו כוחות, היכולות והכישורות ליוזם ולהפעיל את מערכ פועלותיו
 22 של נאשם מס' 1. עד כמה שהיא מוכן ואולי חייב (נפשית) להכפיף את עצמו לנאשם
 23 מס' 1 תעיד העובדה הנזכרת בתסקרי, שחרף מצוינותו בלימודים הוא אולץ
 24 להישאר כיתה על מנת שגם אחיו, נאשם מס' 1, יהיה מעורתת של מורה מסייעת,
 25 בעת שאילוצי תקציב של הרשות המקומית ומשרד החינוך, לא איפשרו מתן עורה
 26 לכל אחד מהם בנפרד.



בתי המשפט

040250/99 פ

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

13/11/2001

בפני: כב' השופטת רוטלווי

הקרבה מסווג זה מסבירה את צעדיו הבאים של נאש מס' 2, שבתקופה מסוימת נבלע" לתוך נפשו של אחיו.

4 התלבטתי רבות בשאלת גזירות דיןו של נאש מס' 2 כאשר לנגד עיני ניצבים מחד
5 מעשו החמורים, שנעשו בשותפות עם אחיו, אולם, מאידך, לא ניתן להשתחרר מן
6 התחשוה, שתלותו המלאה באחיו באותו שנים, היא שהביהה אותו לעבור את
7 העבירות וכי בתקופה של שנתיים ומחצה, בהן שהה במעצר בית, נישא לאשה ועבר
8 בעצמו תהליכי של חרטה ושיקום.

10 אני סבורה, איפוא, כי בנסיבות מקרה מיוחד זה אין לנזר את דיןו לפי אמות
11 המידה של נאש מס' 1, לא רק בשל כמות העבירות הקטנה יותר אלא בעיקר משום
12 תלותו באחיו, מעורר הבית הממושך, העדר הרשות קודמות והחרטה מצדיו.

13 בנסיבותיו, נראה, כי תקופת מסר קצרה, לRICTO בעבודות שרות בהסכם המונה,
14 יהיה בה כדי לתואם הן את נסיבות העבריות והן את נסיבותיו האישיות, מבלתי
15 שייהיה בכך כדי לתחום רף ענישה נמוך לגבי עבירות המחשב והמרמה. השבתו
16 למסר עתה, בהתחשב במוגבלותו הקשה לא תשרת אלא את עקרון התגמול, שהוא
17 איננו העקרון היחיד המנחה את גזירת דין של נאשימים, במיוחד כאשר קיים סיכון
18 טוב לשיקומם.

19 נראה לי, כי התגובה העונשית למשעו של נאשס זה, בהתחשב בנסיבות האישיות
20 המד מיוחדות, לא תיתפס בעיניו הציבור כקלת ערך או כמתן לגיטימציה למשעו,
21 שכן אף ההרשעה, כשלעצמה, יש בה, בנסיבות חיוו, כדי לחסום בפניהם דרכיהם שוננות.

באשר לנאים מס' 3, אני סבורה, לאור העובדה, שנמנעה ממנה עזרת שירות המבחן
בקטין, לאפשר לשירות המבחן להשלים את תסקתו ולבוא לפני בית המשפט
בהתשאלה כלשוי.



בָּתָּי הַמִּשְׁפָּט

בֵּית מִשְׁפָּט מְחוֹזֵי תֵּל אַבִּיב-יִפוּ

בְּ 040250/99

13/11/2001

בְּפָנָי: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1 אני סבורה, כי בעבירות מרומה לסוגיה, כאשר מטרת העבירות הינה עשיית
 2 רוחחים, לא ישלים בית המשפט את חובתו אם לא יוטלו קנסות הולמים, שהרי מי
 3 שפוגע בכיסי אחרים ראוי שיפגעו בכיסו.

4
 5 בפרשה שלפני אכן נגרמו נזקים כספיים נכבדים לאוthon חברות וגופים, שבשורותיהם
 6 עשו הנאים כלבבם, הינו, השתמשו בקוו הטלפון שלהם כאשר החיוב נופל על
 7 אותם גופים והנאים גורפים רוחחים לכיסם במכרם את שירותיהם אחרים,
 8 במיוחד בתחום הרשות הפלשתינית.

9
 10 נאש מס' 1, באמורתי השונות בהזנות הסטר, נותן ביטוי לרוח הכספי הרב,
 11 שהיא גלום בשיטות, שפותחו על ידו, בשיתוף אחרים. מעבר לכך, לא ניתן היה
 12 להגשים ראיות בדבר אותם רוחחים ואין לבית המשפט ידע לגבי גורלם של אותם
 13 רוחחים: האם נותרו בידי הנאים בישראל, בתחום הרשות הפלשתינית, בתחום
 14 מדיניות אחרות, שבהם טו הנאים את קשייהם (כמו ירדן ואחרות) או שמא
 15 נוצלו הנאים על ידי "שותפיהם" השונים לעבירות בהיותם עיוורים ולא זכו
 16 "לייהנות" מרוחחים אלו או ממלוא רוחיהם?
 17

18 איני סבורה, כי מי מבין הצדדים העמיד לפני בית המשפט כלים מתאימים להערכת
 19 שיעור רוחיהם של הנאים מביצוע העבירות.

20
 21 לפיכך, אני סבורה, כי בהתחשב בפוטנציאל אותו רוח, אפילו לפי גירסת נאש מס'
 22 1, לצורך להרטיע את הנאים מלהזור על עבירות אלה, יש להטיל עליהם קנסות.
 23 יחד עם זאת, העבודה כי הם נמצאים מזהה תקופת ארוכה במעצר ובמעצר בית
 24 ונמנעה מהם האפשרות להרוויח את לחםם, והרצון לפתח בהם פתח אמיתי
 25 לשיקום, יש בה כדי להטיל עליהם קנסות לא גבויים, שבתשלומים יכולים לעמוד.
 26 עדין תעמוד האפשרות לפני קורבנותיהם לATABם בתביעות כספיות אזרחיות,
 27 במידה שיחפכו בכך.



בתי המשפט

040250/99 פ

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

13/11/2001

בפני: כב' השופטת רוטלווי



בתי המשפט

ב 040250/99

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

13/11/2001

בפני: כב' השופטת רוטלי

1

2 (4) השלמת גזר הדין לגבי הנאים מס' 2 תינתן ב- 5.12.01 14.00 שעה.

3

4 ג. באשר לנאים מס' 3 אני דוחה את מתן גזר הדין למועד אחר קבלת תסקير
 5 משלים בתוק שלושים יום. התסקיר המשלים יומצא לידי הצדדים אשר יוכלו
 6 להגיב עליו בכתב בתוק שבעה ימים ולאחר מכן יקבע המועד למתן גזר הדין בעניינו
 7 בתיאום עם הצדדים.

8

9 אני מורה על קצין הנוער במרחב השرون להודיע בבית המשפט תוך שלושים יום מודיע
 10 נמנעה זכות זו מהנאשים.

11

12 **המציאות תשלח העתק גזר-הדין לממונה על עבוזות שירות וכן לשירות המבחן**
 13 **בטייבה.**



בָּתָּי הַמִּשְׁפְּט

ב 040250/99

בֵּית מִשְׁפְּט מְחוֹזִי תֵּל אָבִיב-יִפוּ

13/11/2001

בְּפָנָיו: כָּב' הַשׁוֹפְטָת רֹוטְלִי

1

2 המזיכירות תעלה את התיק בפני ב- 14.12.01, לאחר קבלת הتسקיר המשלים.
3 ניתן היום כ"ז בחשוון, תשס"ב (13 בנובמבר 2001) במעמד הצדדים

4

5 זכות ערעור לנאשם מס' 1 תוך 45 ימים.
6

רֹוטְלִי סְבִיּוֹנָה, שׁוֹפְטָת

7

8 ניתן לפרסום מיום 13.11.01
9

10

עוי"ד פלדמן:

11

מבקש לשחרר את הנאשם מס' 3 מתנאי מעצר בית.

12

עוי"ד פורת:

13

מסכימים.

14

15

הַחֲלִיטָה

כמבקש.

17

ניתנה היום כ"ז בחשוון, תשס"ב (13 בנובמבר 2001) במעמד הצדדים

18

19

רֹוטְלִי סְבִיּוֹנָה, שׁוֹפְטָת

20

21

2061



בתי המשפט

ב 040250/99

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

13/11/2001

בפני: כב' השופטת רוטלי

1

2